

יום רביעי, ו' בכסלו התשפ"ו

25 בנובמבר 2025

נאומו של קצין תותחנים ראשי היוצא, תת-אלוף יאיר נתנס

"הדור שלנו, התור שלנו"

בשבעה באוקטובר, פרצה מלחמת 'חרבות ברזל', מלחמה בה איבדנו הרבה מיקורו, כשלנו בציווי הבסיסי 'להגן בגזרתנו', ובזכות דור של מופלאים ידענו להביא להצלחות צבאיות, ניצחונות בקרבות ולהגן על מדינת ישראל בכל מקום ומכל מקום. "פסימיות היא מותרות שיהודי אינו יכול להרשות לעצמו" אמרה גולדה מאיר בחווייתה את המלחמה הקשה הקודמת שלנו, מלחמת יום הכיפורים.

מפקד זרוע היבשה, אלוף נדב לוטן,

המשפחות השכולות של החיל, כבוד גדול הוא לי לראותכם פה היום.

מחליפי קקצין התותחנים הראשי, תת-אלוף אהוד ביבי,

יושב ראש עמותת בית התותחן, תת-אלוף במילואים דני כסיף,

מפקדי חטיבות האש,

מפקדי הגדודים והסוללות,

מפקדים,

לוחמים בסדיר ובמילואים,

משפחתי שלי - צפי, אלה, עידו ויואב אהובים שלי,

מכובדי כולם,

הרגע בו אני מסיים את תפקידי כקצין התותחנים הראשי, בתוך ומתוך מלחמה של שנתיים, ליבי מתמלא בתחושות מעורבות של כאב והתרגשות, של גאווה ויראת כבוד, של תודה והוקרה אמיתית על הזכות שנפלה בחלקי - להיות תותחן! ליבי מתרחב במחשבה עליכם, אנשי החיל ושותפי היקרים שעומדים כאן איתי במעמד מרגש זה, שנחשב בעיני לסיום התקופה המשמעותית והארוכה שעברתי בחיל התותחנים.

ואלו שאינם בין השורות המוחשיות, אולם חקוקים בליבי תמיד, אחיי לנשק, אלו שאיבדתי במהלך השירות הארוך בחיל, לאורם פעלנו ונפעל, וביתר שאת נזכור אותם ואת מורשתם העשירה. ליבי בכל יום עם משפחות השכול של חיל התותחנים, שאת חלקן הכרתי במהלך תפקידי האחרון. מי ייתן ולא נרחיב משפחה זו לעולם. בהמשך לכך, ארצה לייחל להחלמת הפצועים, לתמיכה באלו שהפציעה לא גלויה לכל, ולייחל לשובו הביתה של לוחם החיל שנעדר משנת 1997, סמ"ר גיא חבר.

בימים אלו, אנו מציינים את סיומו של פרק נוסף במלחמה, זוהי הייתה ועודנה תקופה ייחודית ומהמאתגרות שידעה מדינת ישראל. אזכיר שוב את הכישלון הצורב בבוקר שמחת תורה, שבעה באוקטובר 2023, יום שבו לא הצלחנו להגן כל אזרחי מדינת ישראל בגבולה הדרומי של המדינה. מתוך ההריסות, האובדן, הזעם וההלם קמו מפקדים ביחידות, היישירו מבט לעבר המשימה המאתגרת, ויצאו להשיב מצב לקדמות ולהגן על מדינת ישראל. אני מעריך את היכולת שלכם לעורר רוח לחימה, לחתור למגע בכל משימה, ללמוד ולתחקר כל משימה כאילו הייתה הראשונה וגם שידעתם לבנות, להיבנות ולהשתנות לאורך כל המלחמה.

האש בשדה הקרב הוכיחה שוב ושוב את תפקידה המשמעותי, אף המציאה את עצמה מחדש נוכח הקרבות המאתגרים, התכליות השונות ומשימות ההגנה והתקיפה הרבות. האש שלא נועדה להחליף את הלוחם על הקרקע, כי אם לאפשר לו לנצח. האש הזו שלנו בנתה שכבת הגנה למדינת ישראל ושכבת התקפה למפקד בשדה הקרב.

במלחמה הזו, יחד מימשנו את ייעוד האש להיות רלוונטית, דומיננטית, עוצמתית ומדויקת לכל טווח ובכל גזרה וחזית. האש היבשתית בכלל הגוונים שלה סייעה למאמצי התמרון בחזית הלחימה, תקפה והשמידה אלפי מחבלים, שיבשה את פעולות האויב ואף הצילה את כוחותינו.

מקסמנו את יכולות הפעלת האש בכל דרג בשדה הקרב. זאת התאפשר בזכותכם, אנשי המקצוע הטובים בעולם. אש רב מדרגית מתחילה מעיני הקש"א הגדודי שצמוד למג"ד המצויים תחת אש, באבק ובכאוס של הקו הראשון ועד ממפקדות ההפעלה בצק"חים, שידעו לסנכרן מודיעין, זמינות החימוש, התנועה והלחימה כאגרוף אחד ובזמן אמת. מחטיבות האש שהפכו למרכזי הכובד של השליטה המבצעית ויצרו תיאום מופלא בין כוחות קדמיים לעומק הפעולה של האוגדה ועד למפקדות הפיקודים, שהובילו הפעלת אש בהיקפים שלא ידענו כמותם ויצרו מסגרת רב-זרועית מלאה. זו הייתה אש שתכליתה גלויה לכל והיא חלק בלתי נפרד מההכרעה כוללת. העוצמה של החימושים הייתה גדולה מאוד, היא השתלבה באופן מרגש עם העוצמות האמיתיות במלחמה שחוויתי אצל כל אחד מכם, אנשי החיל היו בכל המקומות ותמיד!

הלחימה המשולבת שחרטנו על דגלנו תמיד הינה ההישג המבצעי החשוב ביותר של המלחמה הזאת. האש הייתה מסונכרנת ממספר מימדים - האוויר, הים והיבשה. חיל האוויר, בדיוק מופתי, מסה שאינה ניתנת לתיאור והשוואה, וזמני תגובה מהירים שמעוררים השראה. זה גם הזמן להודות לאנשי חיל האוויר ובראשם מפקד החיל, אלוף תומר בר. נחישותכם ותחושת השותפות העמוקה הביאה להישגים הרבים הללו. חיל הים יצר רלוונטיות של אש חדשה, יציבה, עקבית ומפתיעה, כזו שפתחה זוויות פעולה שלא היו קיימות בעבר. והאש היבשתית שלנו, בעלת מסה, מגוון, עומק ורציפות אש שמלווה את הכוח המתמרן בכל רגע ורגע.

אז איך זה הצליח? מקצועיות שאין שני לה. שם הייתם אתם, קציני החיל, היחידים שראיתם את התמונה הרחבה, ניהלתם את המערכה המשולבת הזאת, ורקחתם את שלושת מקורות האש השונים הללו והפכתם אותם לסימפוזיה אחת. מדויקת, עוצמתית, שחידדה מחדש את המשמעות של שליטה באש ואת היכולת לשנות את פני הקרב. ואיך זה התאפשר? אנשי החיל. לוחמי הסדיר שבשקט, בצניעות ובאומץ נלחמים כבר שנתיים ברציפות, לוחמי המילואים שהגיעו בכל קריאה, לכל תקופה ובכל חזית. בכל מצב אמרתם הנני!

לכולכם אומר פשוט - תודה!

על העמידה, הרוח, האמת, ועל כך שבימים הקשים של מדינת ישראל הייתם הגשר בין כישלון לתקומה. תודה על מקצוענות, מסירות ועל כך שבכל יום הוכחתם מחדש מהו כוח האש של צה"ל, כוח האש של עם ישראל.

החיל הוא אנשיו. בזכותכם הניצחון. אתם הפכתם את אמצעי הלחימה ליכולת מבצעית, את היכולת המבצעית לעוצמה. נמשיך במשימתנו זו עד להחזרת אחרון החטופים מרצועת עזה ושמירה על בטחון ארצנו.

היום, אני מסיים לא רק תפקיד, בהתרגשות עצומה אני חותם כמעט שלושה עשורים בחיל התותחנים. שלושה עשורים בהם זכיתי לשרת עם האנשים הטובים ביותר שיש. ראיתי דורות של לוחמים ומפקדים מתבגרים, נופלים, מצליחים, צומחים.

ליוויתי אתכם המפקדים בקבלת ההחלטות לאורך המלחמה, החלטות מורכבות מאוד המושתתות על המקצועיות הגבוהה שלכם, גיבתי ואמשיך לגבות אתכם. תקופה זו הדגישה עבורי פעם נוספת כי מקור החוסן והעוצמה של החיל ושלי כאדם טמון באנשים. דרכי איננה אישית, אלא מסע משותף של מפקדים מחויבים ומסורים שהלכו, ולעיתים רצו לצידי בכל שלב.

אני מבקש להביע את תודתי העמוקה לכל מי שליווה, ייעץ, תמך והעניק אוזן קשבת והכוונה מדויקת. תרומתכם הייתה משמעותית להצלחת המשימות, ליכולת להתמודד עם האתגרים ולשמור על יציבות ובהירות גם בזמנים מורכבים. למפקדיי, אני מודה על האמון, חופש הפעולה והעבודה המשותפת. לשותפיי מפקדי החילות, מפקדים מהזרוע, מהזרועות האחרות וגופי המטכ"ל השונים - אני מעריך מאוד את ההירתמות למימוש המשימה המשותפת ללא שום תנאי. לאנשי מפקדת החיל - הרמ"חים, קציני האג"ם, רע"ן הכשירויות והרמ"דים על השותפות, על המחויבות ועל רוח העשייה שאפשרו לי לצעוד קדימה בביטחון. לאנשי התותחנים באשר הם - מפקדים ומפקדות, אנשי המטה היקרים, לוחמים ולוחמות, תומכי לחימה, כולכם יקרים לי, מעריך ומוקיר את עשייתכם למען בטחון המדינה. לצוות הלשכה בראשותה של רעות היקרה לי מאוד, תודה על התמיכה, ההובלה והיכולת להכיל את כל בקשותיי ודרישות התפקיד. הייתם שם עבורי כל פעם שביקשתי ואף יותר מכך. ראיתי את הלב והמסירות שלכם בכל בוקר ובוקר.

יקירי, אנשי החיל, החיל שלנו מקצועי ועוצמתי, בעיקר חיל שהוא משפחה. אין זכות גדולה מזו: לעמוד בראש המשפחה הזאת. מעומק ליבי אומר שלעד אהיה חלק מהמשפחה הזאת. למח"טי האש ולמג"דים בסדיר ובמילואים, הייתם עבורי מקור לגאווה והדרך לפתור כל אתגר או מכשול. למחליפי, תת-אלוף אהוד ביבי, אני בטוח ביכולות שלך להוביל את החיל. עם הכישורים והיכולות שצברת משנים של פיקוד ובשיתוף המפקדים האדירים של החיל תדעו להוביל את מאמץ האש היבשתי שיהיה חזק יותר, רלוונטי ומותאם לאתגרי המלחמה הבאה.

המשפחה היקרה שלי - תודה על ליווי וסיוע של שנים. הבחירה שלי בשירות משמעותי עבור המדינה מושתת על האמונה שתמיד תהיו שם עבורי. תודה על אהבה שמכילה גם את הימים הארוכים, גם את הלילות שלא הייתי וגם את הרגעים שבהם הראש היה עדיין בתוך המשימות. בכל שלב בתפקיד המאתגר הזה הרגשתי אתכם איתי, בנוכחות שרק משפחה יודעת לתת. ילדיי האהובים, אלה עידו ויואב, האהבה והתמיכה שלכם, ללא תנאים, חרוטה בליבי תמיד, אני אסיר תודה על החיוך, החיבוק והתמיכה שלכם, אלו שנותנים לי כוח להמשיך ולהאמין בדרך ובצדקתה - אוהב אתכם עד אין קץ. צפי, אהובתי, תודה לך על היותך חברה ואמא תותחנית של ממש לאורך מרבית השנים שלי בחיל, כמעט מההתחלה. ממשיכים יחד לאתגרים הבאים, איתך הכל אפשרי.

תודה על הזכות,

תודה על הדרך,

תודה לכם.